I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 603/95 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Φεβρουαρίου 1995

σχετικά με την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των αποξηραμένων ζωοτροφών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 42 και 43,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1117/78 [3] ιδρύει μια κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των αποξηραμένων ζωοτροφών· ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1417/78 [4] προβλέπει το σύστημα χορήγησης ενισχύσεως για τις αποξηραμένες ζωοτροφές·

ότι θα πρέπει να καταβάλλεται για τις αποξηραμένες ζωοτροφές μια απλή κατ' αποκοπή ενίσχυση· ότι, θα πρέπει η τιμή της ενίσχυσης για τις τεχνητά αποξηραμένες με θερμότητα ζωοτροφές να είναι υψηλότερη από εκείνη των αποξηραμένων στον ήλιο ζωοτροφών, ούτως ώστε να λαμβάνεται υπόψη το σχετικό πρόσθετο κόστος·

ότι, για να περιοριστεί η κοινοτική παραγωγή αποξηραμένων ζωοτροφών, το ποσό για το οποίο μπορεί να χορηγηθεί ενίσχυση, θα πρέπει να περιορίζεται εντός ορισμένου ανωτάτου ορίου·

ότι θα πρέπει να καθοριστούν δύο μέγιστες εγγυημένες ποσότητες (ΜΕΠ), μία για τις τεχνητά αποξηραμένες με θερμότητα ζωοτροφές και μία για τις αποξηραμένες στον ήλιο ζωοτροφές·

ότι οι εν λόγω ΜΕΠ θα πρέπει να κατανέμονται δίκαια μεταξύ των κρατών μελών, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τον μέσο όρο των παραγωγών τους, για τις οποίες έλαβαν την ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1117/78, κατά τις περιόδους εμπορίας 1992/93 και 1993/94, σύμφωνα με τα στοιχεία που ήταν διαθέσιμα στην Επιτροπή τον Ιούλιο του 1994·

ότι, για να εξασφαλιστεί η τήρηση των ΜΕΠ και για να αποθαρρυνθεί η πλεονασματική παραγωγή σε ολόκληρη την Κοινότητα, σε περίπτωση υπέρβασης θα πρέπει να μειώνεται η ενίσχυση για τις αποξηραμένες ζωοτροφές· ότι θα πρέπει να εφαρμόζεται η ίδια μείωση σε όλα τα κράτη μέλη για την υπέρβαση του πρώτου 5 % της ΜΕΠ· ότι, σε περίπτωση μεγαλύτερης υπέρβασης, θα πρέπει να εφαρμόζεται συμπληρωματική μείωση για τα κράτη μέλη τα οποία έχουν υπερβεί τις εθνικές εγγυημένες ποσότητές τους·

ότι το τελικό ποσό της ενίσχυσης δεν μπορεί να καταβληθεί ενόσω δεν έχει καθοριστεί αν σημειώθηκε υπέρβαση της ΜΕΠ· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να χορηγούνται προκαταβολές από την ενίσχυση από τη στιγμή που οι αποξηραμένες ζωοτροφές εγκαταλείψουν την επιχείρηση μεταποίησης·

ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δήλωσε ότι προτιμά μια προκαταβολή μεγαλύτερη από το 50 % που προβλέπεται στην πρόταση της Επιτροπής, ότι η Επιτροπή συμφώνησε με την άποψη αυτή και ότι συνεπώς τα ποσά που αναγράφονται στο άρθρο 6 έχουν πλέον προσωρινό χαρακτήρα· ότι το Συμβούλιο, για να ανταποκριθεί στο αίτημα αυτό, θα εξετάσει αμέσως το θέμα του ποσού των προκαταβολών με βάση την πρόταση της Επιτροπής, προκειμένου να εκδοθεί το ταχύτερο δυνατόν κανονισμός ο οποίος θα ρυθμίζει οριστικά αυτό το θέμα·

ότι η περίοδος εμπορίας για τις αποξηραμένες ζωοτροφές για τις οποίες καταβάλλεται ενίσχυση θα πρέπει να αρχίζει την 1η Απριλίου κάθε έτους και να λήγει στις 31 Μαρτίου του επομένου έτους, δεδομένου ότι η παραγωγή στα νότια κράτη μέλη αρχίζει από τον Απρίλιο·

ότι ενδείκνυται να καθοριστούν τα κριτήρια σχετικά με την ελάχιστη ποιότητα των αποξηραμένων ζωοτροφών που δικαιούνται ενίσχυσης·

ότι, για να προωθηθεί ο τακτικός εφοδιασμός των επιχειρήσεων μεταποίησης σε νωπές ζωοτροφές και για να παρασχεθεί η δυνατότητα στους παραγωγούς να επωφελούνται από το σύστημα χορήγησης ενισχύσεως, θα πρέπει, σε ορισμένες περιπτώσεις, να εξαρτάται η χορήγηση της ενίσχυσης από τη σύναψη συμβάσεων μεταξύ των παραγωγών και των επιχειρήσεων μεταποίησης·

ότι οι συμβάσεις πρέπει, αφενός να προωθούν τον τακτικό εφοδιασμό των επιχειρήσεων μεταποίησης και, αφετέρου, να επιτρέπουν στους παραγωγούς να επωφεληθούν από την ενίσχυση· ότι, προς το σκοπό αυτό, θα πρέπει να προβλεφθεί να αναφέρουν οι συμβάσεις ορισμένα στοιχεία·

---

[1] ΕΕ αριθ. C 365 της 21. 12. 1994, σ. 8.
[2] ΕΕ αριθ. C 56 της 6. 3. 1995.
[3] ΕΕ αριθ. L 142 της 30. 5. 1978, σ. 2. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3496/93 (ΕΕ αριθ. L 319 της 21. 12. 1993, σ. 17).
[4] ΕΕ αριθ. L 171 της 28. 6. 1978, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1110/89 (ΕΕ αριθ. L 118 της 29. 4. 1989, σ. 1).

ότι οι επιχειρήσεις μεταποίησης πρέπει να πληρούν ορισμένους όρους που απαιτούνται για να μπορούν να λαμβάνουν την ενίσχυση· ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις θα πρέπει, επομένως, να τηρούν λογιστικά αποθήκης, συμπεριλαμβανομένων των απαραίτητων στοιχείων για τον έλεγχο του δικαιώματος για ενίσχυση, και να προσκομίζουν κάθε άλλο αναγκαίο αποδεικτικό στοιχείο·

ότι, όταν δεν υπάρχουν συμβάσεις μεταξύ των παραγωγών και των επιχειρήσεων μεταποίησης, οι εν λόγω επιχειρήσεις θα πρέπει να παρέχουν άλλα στοιχεία που να επιτρέπουν τον έλεγχο του δικαιώματος ενίσχυσης·

ότι, στην περίπτωση, συμβάσεων εργασίας «φασόν» που αφορούν τη μεταποίηση των ζωοτροφών που παραδίδονται από τον παραγωγό, θα πρέπει να προβλεφθούν διατάξεις που να εξασφαλίζουν την ενίσχυση προς όφελος του παραγωγού·

ότι, για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των σχεδιαζόμενων μέτρων, θα πρέπει να προβλεφθεί μια διαδικασία που να θεσπίζει τη στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, στα πλαίσια μιας επιτροπής διαχείρισης·

ότι, στα πλαίσια των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, η Κοινότητα διαπραγματεύθηκε διάφορες συμφωνίες (καλούμενες στο εξής «συμφωνίες ΓΣΔΕ»)· ότι ορισμένες από τις εν λόγω συμφωνίες αφορούν τη γεωργία, ιδίως η συμφωνία για τη γεωργία (καλούμενη στο εξής «συμφωνία»)·

ότι, δεδομένου ότι η συμφωνία για τις διασφαλίσεις θέσπισε ακριβείς κανόνες για την εφαρμογή των ρητρών διασφάλισης, όπως αυτές προβλέπονται στις οργανώσεις των αγορών, θα πρέπει να συμπληρωθεί η ρήτρα διασφάλισης που εφαρμόζεται για τις αποξηραμένες ζωοτροφές, με μια αναφορά στις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διεθνείς συμφωνίες·

ότι θα πρέπει να διασφαλιστεί ότι η έναρξη ισχύος των νέων διατάξεων για τις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες, συμπίπτει με την ημερομηνία κατά την οποία θα αρχίσουν να παράγουν αποτελέσματα οι δεσμεύσεις της Κοινότητας, οι οποίες προκύπτουν από τις πολυμερείς εμπορικές διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης·

ότι θα πρέπει να καταργηθούν οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 1117/78 και (ΕΟΚ) αριθ. 1417/78, με εξαίρεση ορισμένα άρθρα του πρώτου τα οποία θα εξακολουθήσουν να ισχύουν μέχρι την ημερομηνία εφαρμογής της νομοθεσίας με την οποία τίθενται σε ισχύ τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ιδρύεται, στον τομέα των αποξηραμένων ζωοτροφών, μια κοινή οργάνωση αγοράς η οποία διέπει τα ακόλουθα προϊόντα:

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
α) ex 1214 10 00	— Αλεύρια και σβώλοι μηδικής αποξηραμένης τεχνητά με θερμότητα
	— Αλεύρια και σβώλοι μηδικής αποξηραμένης με άλλο τρόπο και αλεσμένης
ex 1214 90 91 και ex 1214 90 99	— Μηδική, κτηνοτροφικά λάχανα, τριφύλλια, χορτονομές λούπινου, βίκου και παρόμοια κτηνοτροφικά προϊόντα, αποξηραμένα τεχνητά με θερμότητα, εκτός από τα ξηρά χόρτα και τα κτηνοτροφικά λάχανα καθώς και προϊόντα που περιέχουν ξηρά χόρτα
	— Μηδική, κτηνοτροφικά λάχανα, τριφύλλια, χορτονομές λούπινου, βίκου, αγριοτριφύλλια, λάφυρος ο κονδυλόριζος και τριγωνίσκος, αποξηραμένα και αλεσμένα με άλλους τρόπους
β) ex 2309 90 98	— Συμπυκνώματα πρωτεϊνών παραγόμενα με βάση το χυμό μηδικής και χόρτου
	— Αφυδατωμένα προϊόντα που λαμβάνονται αποκλειστικά από στερεά κατάλοιπα και χυμό που προκύπτει από το παρασκεύασμα των συμπυκνωμάτων που αναφέρονται στην πρώτη περίπτωση

Άρθρο 2

Η περίοδος εμπορίας για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 αρχίζει την 1η Απριλίου κάθε έτους και λήγει στις 31 Μαρτίου του επομένου έτους.

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Σύστημα χορήγησης ενισχύσεως

Άρθρο 3

1. Χορηγείται ενίσχυση για τα προϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 1.

2. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 5, η ενίσχυση για τα προϊόντα που ανφέρονται στο άρθρο 1, σημείο α), πρώτη και τρίτη περίπτωση και στο άρθρο 1 στοιχείο β) καθορίζεται σε 68,93 Ecu ανά τόνο.

3. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 5, η ενίσχυση για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχείο α) δεύτερη και τέταρτη περίπτωση, καθορίζεται σε 38,64 Ecu ανά τόνο.

Άρθρο 4

1. Καθορίζεται, για κάθε περίοδο εμπορίας, μια μέγιστη εγγυημένη ποσότητα (ΜΕΠ) που ανέρχεται σε 4 394 εκατομ-

μύρια τόνους αφυδατομένων ζωοτροφών για την οποία δύναται να χορηγηθεί η ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2.

2. Η ΜΕΠ που αναφέρεται στην παράγραφο 1, κατανέμεται ως ακολούθως μεταξύ των κρατών μελών:

Εθνική εγγυημένη ποσότητα (ΕΕΠ)

	(σε τόνους)
UEBL	8 000
Δανία	334 000
Γερμανία	421 000
Ελλάδα	32 000
Ισπανία	1 224 000
Γαλλία	1 455 000
Ιρλανδία	5 000
Ιταλία	523 000
Κάτω Χώρες	285 000
Πορτογαλία	5 000
Ηνωμένο Βασίλειο	102 000

3. Καθορίζεται, για κάθε περίοδο εμπορίας, μια μέγιστη εγγυημένη ποσότητα (ΜΕΠ) που ανέρχεται σε 443 500 τόνους αποξηραμένων στον ήλιο ζωοτροφών, για την οποία δύναται να χορηγηθεί η ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3.

4. Η ΜΕΠ που αναφέρεται στην παράγραφο 3, κατανέμεται ως ακολούθως μεταξύ των κρατών μελών:

Εθνική εγγυημένη ποσότητα (ΕΕΠ)

	(σε τόνους)
UEBL	—
Δανία	—
Γερμανία	—
Ελλάδα	5 500
Ισπανία	101 000
Γαλλία	150 000
Ιρλανδία	—
Ιταλία	162 000
Κάτω Χώρες	—
Πορτογαλία	25 000
Ηνωμένο Βασίλειο	—

Άρθρο 5

Εάν, κατά τη διάρκεια μιας περιόδου εμπορίας, η ποσότητα αποξηραμένων ζωοτροφών, για την οποία ζητείται ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 2 ή του άρθρου 3 παράγραφος 3, υπερβαίνει την ΜΕΠ που αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1 ή παράγραφος 3, η ενίσχυση που πρέπει να καταβληθεί κατά την εν λόγω περίοδο, υπολογίζεται ως ακολούθως:

— για το πρώτο 5 % πέραν της ΜΕΠ, η ενίσχυση μειώνεται, σε όλα τα κράτη μέλη, κατά ποσοστό ανάλογο με εκείνο της υπέρβασης,

— πέραν του 5 %, πραγματοποιούνται συμπληρωματικές μειώσεις, στα κράτη μέλη στα οποία η παραγωγή υπερβαίνει την ΕΕΠ, προσαυξημένη κατά 5 % prorata της υπέρβασης.

Η μείωση που πρέπει να εφαρμοστεί καθορίζεται, σύμφωνα με την διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17, σε επίπεδο που να διασφαλίζει ένα δημοσιονομικό status quo, εκφραζόμενο σε γεωργικές Ecu σε σχέση με τις δαπάνες που θα είχαν προκύψει εάν δεν είχε σημειωθεί υπέρβαση της ΜΕΠ.

Άρθρο 6

1. Οι επιχειρήσεις μεταποίησης αποξηραμένων ζωοτροφών, οι οποίες ζητούν τη χορήγηση ενίσχυσης, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, δικαιούνται προκαταβολής:

— 34,41 Ecu ανά τόνο, στην περίπτωση των αποξηραμένων ζωοτροφών για τις οποίες ζητείται η ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2,

— 19,32 Ecu ανά τόνο, στην περίπτωση των αποξηραμένων ζωοτροφών για τις οποίες ζητείται η ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3.

Τα κράτη μέλη διεξάγουν τους απαραίτητους ελέγχους για να επαληθεύσουν το δικαίωμα ενίσχυσης. Η προκαταβολή καταβάλλεται, εφόσον αποδειχθεί το δικαίωμα.

2. Προκειμένου οι αποξηραμένες ζωοτροφές να αποτελέσουν αντικείμενο προκαταβολής, πρέπει να έχουν εγκαταλείψει την επιχείρηση μεταποίησης.

3. Στις περιπτώσεις που έχει καταβληθεί προκαταβολή, πληρώνεται υπόλοιπο αντίστοιχο με την ενδεχόμενη διαφορά μεταξύ του ποσού της προκαταβολής και του συνολικού ποσού της ενίσχυσης που οφείλεται στην επιχείρηση μεταποίησης αποξηραμένων ζωοτροφών, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 5.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, το αργότερο μέχρι τις 31 Μαΐου κάθε έτους, τις ποσότητες αποξηραμένων ζωοτροφών που είναι επιλέξιμες για τη χορήγηση ενίσχυσης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 παράγραφος 2 και του άρθρου 3 παράγραφος 3, κατά την προηγούμενη περίοδο εμπορίας.

Άρθρο 8

Η ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 3 χορηγείται, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου μέρους, για τις αποξηραμένες ζωοτροφές οι οποίες έχουν εγκαταλείψει την επιχείρηση μεταποίησης και οι οποίες πληρούν τους ακόλουθους όρους:

α) η μέγιστη περιεκτικότητα υγρασίας πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ 11 και 14 % και είναι δυνατό να διαφοροποιείται αναλόγως του τρόπου παρουσίασης του προϊόντος·

β) η ελάχιστη περιεκτικότητα σε συνολικές ακατέργαστες πρωτεΐνες σε σχέση με τη ξηρή ουσία δεν πρέπει να είναι κατώτερη του:

— 15 %, για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχείο α) και στοιχείο β) δεύτερη περίπτωση,

— 45 %, για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχείο β) πρώτη περίπτωση·

γ) οι αποξηραμένες ζωοτροφές πρέπει να είναι ποιότητας υγιούς, ανόθευτης και εμπορεύσιμης.

Οι συμπληρωματικοί όροι, ωστόσο, ιδίως όσον αφορά την περιεκτικότητα σε καροτίνη και σε ίνες, μπορούν να καθοριστούν, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17.

Άρθρο 9

Η ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 3 χορηγείται μόνο στις επιχειρήσεις μεταποίησης των προϊόντων που απαριθμούνται στο άρθρο 1, οι οποίες:

α) διαθέτουν λογιστικά αποθήκης, που περιλαμβάνει τουλάχιστον την ένδειξη:

— των ποσοτήτων νωπών και, ενδεχομένως, αποξηραμένων στον ήλιο ζωοτροφών, που χρησιμοποιήθηκαν· εντούτοις, εφόσον οι ειδικές συνθήκες της επιχείρησης το απαιτούν, οι ποσότητες υπολογίζονται με βάση τις εκτάσεις που έχουν σπαρθεί,

— των ποσοτήτων αποξηραμένων ζωοτροφών που παρήχθησαν καθώς και των ποσοτήτων και της ποιότητας των εν λόγω ζωοτροφών που έχουν εγκαταλείψει την επιχείρηση·

β) περιέχουν ενδεχομένως, τα άλλα δικαιολογητικά έγγραφα που απαιτούνται για τον έλεγχο του δικαιώματος ενίσχυσης·

γ) εμπίπτουν τουλάχιστον σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες:

— επιχειρήσεις οι οποίες έχουν συνάψει συμβάσεις με τους παραγωγούς των ζωοτροφών προς αποξήρανση,

— επιχειρήσεις οι οποίες έχουν μεταποιήσει τη δική τους παραγωγή ή, στην περίπτωση ομάδων, την παραγωγή των μελών τους,

— επιχειρήσεις οι οποίες εφοδιάζονται από νομικά ή φυσικά πρόσωπα και παρέχουν ορισμένες εγγυήσεις οι οποίες προκειται να καθοριστούν, και έχουν συνάψει συμβάσεις με τους παραγωγούς ζωοτροφών προς αποξήρανση· τα εν λόγω νομικά ή φυσικά πρόσωπα πρέπει να είναι αγοραστές εγκεκριμένοι από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών στα οποία έχουν συγκομισθεί οι ζωοτροφές, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17.

Άρθρο 10

Οι επιχειρήσεις που μεταοιούν τη δική τους παραγωγή ή εκείνη των μελών τους, υποβάλλουν κάθε έτος στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους, πριν από μια ημερομηνία που θα καθορισθεί, δηλώσεις των εκτάσεων των οποίων η συγκομιδή σε ζωοτροφές προορίζεται για μεταποίηση.

Άρθρο 11

1. Οι συμβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 στοιχείο γ), περιλαμβάνουν όχι μόνο την τιμή που θα καταβληθεί στους παραγωγούς για τις νωπές ζωοτροφές και, ενδεχομένως, για τις αποξηραμένες στον ήλιο ζωοτροφές, αλλά επίσης περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

— την έκταση, τη συγκομιδή της οποίας προορίζεται για την επιχείρηση μεταποίησης,

— τους όρους παραδόσεως και πληρωμής.

2. Εφόσον οι συμβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 στοιχείο γ) πρώτη περίπτωση, είναι συμβάσεις εργασίας «φασόν» για τη μεταποίηση των ζωοτροφών που παραδίδονται από τους παραγωγούς, οι εν λόγω συμβάσεις διευκρινίζουν τουλάχιστον την έκταση η συγκομιδή της οποίας προορίζεται να παραδοθεί και περιλαμβάνουν μια ρήτρα η οποία προβλέπει την υποχρέωση, για τις επιχειρήσεις μεταποίησης, να καταβάλλουν στους παραγωγούς την ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 3, την οποία εισπράττουν για τις ποσότητες που έχουν μεταποιηθεί στα πλαίσια των συμβάσεων.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν σύστημα ελέγχου που επιτρέπει την επαλήθευση, για κάθε επιχείρηση μεταποίησης:

— της τήρησης των όρων που θεσπίζονται στα προηγούμενα άρθρα,

— της αντιστοιχίας μεταξύ των ποσοτήτων για τις οποίες έχει ζητηθεί ενίσχυση και των ποσοτήτων των ζωοτροφών ελαχίστης ποιότητος, οι οποίες έχουν εξέλθει από την εν λόγω επιχείρηση.

2. Κατά την έξοδο από την επιχείρηση μεταποίησης, πραγματοποιείται ο προσδιορισμός του βάρους των αποξηραμένων ζωοτροφών καθώς και δειγματοληψία.

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, πριν από την έκδοσή τους, τις διατάξεις που προτίθενται να εφαρμόσουν για την υλοποίηση της παραγράφου 1.

ΤΙΤΛΟΣ II

Συναλλαγές με τρίτες χώρες

Άρθρο 13

Εκτός αντιθέτων διατάξεων του παρόντος κανονισμού, επιβάλλονται οι συντελεστές δασμών του κοινού δασμολογίου για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1.

Άρθρο 14

1. Οι γενικοί κανόνες για την ερμηνεία του κοινού δασμολογίου και οι ειδικοί κανόνες για την εφαρμογή του, εφαρμόζονται για την κατάταξη των προϊόντων που υπάγονται στον παρόντα κανονισμό· η δασμολογική ονοματολογία που προκύπτει από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, περιλαμβάνεται στη συνδυασμένη ονοματολογία.

2. Εκτός αντιθέτων διατάξεων του παρόντος κανονισμού, ή διατάξεων εκδιδομένων δυνάμει μιας εκ των διατάξεών του, απαγορεύεται κατά τις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες:

— η είσπραξη κάθε φορολογικής επιβάρυνσης ισοδυνάμου αποτελέσματος με ένα τελωνειακό δασμό,

— η εφαρμογή κάθε ποσοτικού περιορισμού ή μέτρου ισοδυνάμου αποτελέσματος.

Άρθρο 15

1. Εάν, στην Κοινότητα, η αγορά ενός ή περισσοτέρων από τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, υφίσταται ή απειλείται να υποστεί, εξ αιτίας των εισαγωγών ή των εξαγωγών, σοβαρές διαταραχές οι οποίες είναι ικανές να θέσουν σε κίνδυνο τους στόχους του άρθρου 39 της συνθήκης, είναι δυνατόν να εφαρμοστούν κατάλληλα μέτρα, στις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες, μέχρις ότου εκλείψει η διαταραχή ή η απειλή διαταραχής.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής με τη διαδικασία ψηφορορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, θεσπίζει τους γενικούς κανόνες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου και καθορίζει τα όρια και τις περιπτώσεις στις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να λάβουν συντηρητικά μέτρα.

2. Εάν προκύψει η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 κατάσταση, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, αποφασίζει περί των αναγκαίων μέτρων, τα οποία ανακοινώνονται στα κράτη μέλη και εφαρμόζονται αμέσως. Εάν η Επιτροπή επιληφθεί της αιτήσεων κράτους μέλους, αποφασίζει εντός τριών εργασίμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης.

3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να παραπέμπει στο Συμβούλιο το μέτρο που έλαβε η Επιτροπή εντός προθεσμίας τριών εργασίμων ημερών από την ημέρα της ανακοίνωσής του. Το Συμβούλιο συνέρχεται αμελλητί. Μπορεί με ειδική πλειοψηφία, να τροποποιήσει ή να ακυρώσει το εν λόγω μέτρο.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται στα πλαίσια των υποχρεώσεων που προκύπτουν από τις συμφωνίες που έχουν συναφθεί δυνάμει του άρθρου 228 παράγραφος 2 της συνθήκης.

ΤΙΤΛΟΣ III

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 16

Εκτός αντιθέτων διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τα άρθρα 92, 93 και 94 της συνθήκης εφαρμόζονται στην παραγωγή και στο εμπόριο των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1.

Άρθρο 17

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Σε περίπτωση που ακολουθείται η διαδικασία που ορίζεται στο παρόν άρθρο, η επιτροπή συγκαλείται από τον Πρόεδρό της είτε με δικής του πρωτοβουλία είτε κατόπιν αιτήσεως του αντιπροσώπου κράτους μέλους.

3. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο Πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά τη ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο Πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

4. Η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα τα οποία εφαρμόζονται αμέσως. Εάν όμως τα μέτρα αυτά δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη που διατύπωσε η επιτροπή, ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή:

— η επιτροπή μπορεί να αναβάλει επί ένα μήνα το πολύ, από την ημερομηνία της ανακοίνωσης αυτής, την εφαρμογή των μέτρων που αποφάσισε,

— το Συμβούλιο μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετική απόφαση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην προηγούμενη περίπτωση.

5. Η Επιτροπή δύναται να εξετάζει οποιοδήποτε άλλο θέμα που θέτει ο Πρόεδρός της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε κατόπιν αιτήσεως του αντιπροσώπου κράτους μέλους.

Άρθρο 18

Σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 17, εγκρίνονται:

α) οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, και συγκεκριμένα εκείνες που αφορούν:

— τη χορήγηση της ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 3 και της προκαταβολής που προβλέπεται στο άρθρο 6,

— τον έλεγχο και τη διαπίστωση του δικαιώματος ενίσχυσης, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων μέτρων ελέγχου για έκαστο των οποίων μπορούν να χρησιμοποιηθούν ορισμένα στοιχεία τα οποία προβλέπονται από το ολοκληρωμένο σύστημα,

— τα κριτήρια για τον καθορισμό της ελάχιστης ποιότητας,

— τους όρους που πρέπει να πληρούνται από τις επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 στοιχείο γ) δεύτερη περίπτωση, καθώς και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 10,

— το μέτρο ελέγχου που εφαρμόζεται δυνάμει του άρθρου 12 παράγραφος 2,

— τα κριτήρια που πρέπει να πληρούνται για τη σύναψη των συμβάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 9 και τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνουν, επιπλέον των κριτηρίων που αναφέρονται στο άρθρο 11,

— την εφαρμογή της μέγιστης εγγυημένης ποσότητας (ΜΕΠ)·

β) τα μεταβατικά μέτρα που αποδεικνύονται απαραίτητα για τη διευκόλυνση της μετάβασης από το σύστημα ενισχύσεων που καθορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1117/78 στο σύστημα που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 19

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα μέτρα που λαμβάνονται για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 20

1. Καταργείται ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1117/78, με εξαίρεση τα άρθρα 7 και 8, τα οποία εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι τις 30 Ιουνίου 1995.

2. Καταργείται ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1417/78.

Άρθρο 21

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Εφαρμόζεται από 1ης Απριλίου 1995, εξαιρέσει του τίτλου ΙΙ, που εφαρμόζεται από 1ης Ιουλίου 1995.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 21 Φεβρουαρίου 1995.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. PUECH